

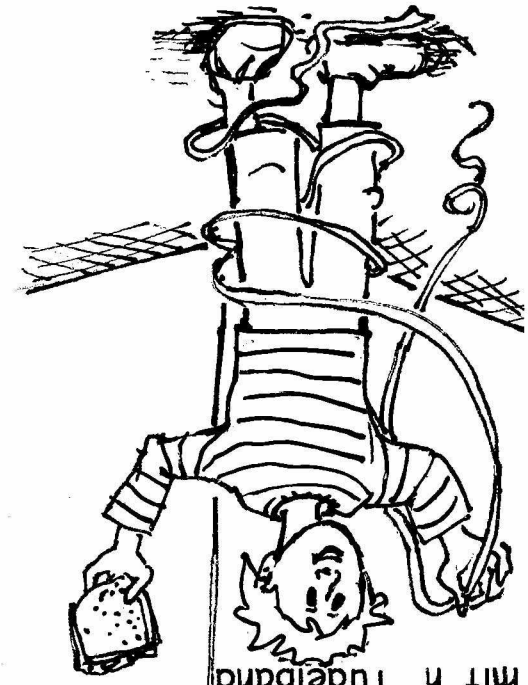
Un dor ligt he
ok al lang op de Nees.
Un he rasselt mit 'n Dassel
an den kantsteen,

Wenn he blots nich
mit de Been
in 'n Tüdel kümmt!

in de anner Hand 'n
Botterbroot mit Kees.

An de Eck steiht 'n Jung
mit 'n Tüdelband

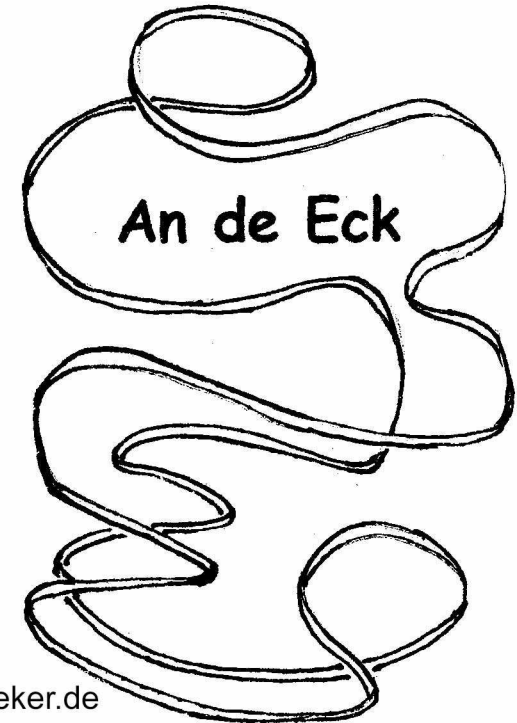

un he bitt sik
ganz gehörig op de Tung.

As he opsteiht seggt he:
„Hett nich wehdoon!
Dat is 'n Klacks
för so'n ..... Jung.“

Ja, ja, ja, Platt-,
Platt-, Plattdüütsch
singt wi gern,
dat köönt ji woll sehn.
Aver jedereen,
de kann dat nich,
nee, de mutt
ut ..... ween.

An de Eck